

νες κυριεύουσι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐτόλμησεν, εἶμαι βέβαιος, νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς ἰδικῆς σου. Ὁ εἷς εἶνε ὁ Λεβιάθαν, ἡ ὁ δαίμων τῆς ὑπερηφάνειας· ὁ δευτέρος ὁ Μαμωνᾶς, δηλαδὴ ὁ δαίμων τῆς φιλαργυρίας, καὶ ὁ τρίτος ὁ Ἀσμοδαῖος, ἡ ὁ δαίμων τῶν ἀθεμίτων ἐρώτων.

— Λοιπὸν εἶμαι καὶ τῶν τριῶν θύμα· καὶ οἱ τρεῖς μὲ κυριεύουσι.

— Φρίκη!... Ἐπαναλαμβάνω, κατευνάσθητι. Εἶσαι θύμα παραληρήματος μόνον.

— Εἴθε νὰ εἶχεν οὕτως! Ἀλλ' ἐξ ἀμαρτιῶν μου εἶνε τοῦναντίον. Εἶμαι φιλάργυρος, διότι κατέχω μεγάλην περιουσίαν, καὶ δὲν ἐξασκῶ τὰ ἔργα τῆς φιλανθρωπίας, ἅτινα ὤφειλον νὰ ἐξασκῶ. Εἶμαι ὑπερήφανος, διότι περιεφρόνησα πολλοὺς ἀνθρώπους, ὅχι ἐξ ἀρετῆς, ὅχι ἐκ τιμιότητος, ἀλλὰ διότι δὲν τοὺς εὖρισκον ἀξίους τῆς ἀγάπης μου. Ὁ Θεὸς μὲ ἐτιμώρησεν. Ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν, ὅπως ὁ τρίτος οὗτος ἐχθρὸς, περὶ οὗ μοὶ ὁμιλεῖτε γίνῃ κύριος ἐμοῦ.

— Τί τρέχει, κόρη μου; τί διαβολικὴ ἐνέργεια σὲ κατέχει; μήπως εἶσαι ἐρωτευμένη; Καὶ ἂν ἦσαι, τί κακὸν ἐνυπάρχει ἐν τούτῳ; Δὲν εἶσαι ἐλευθέρη; Ὑπανδρεύσου λοιπὸν, καὶ ἄφες τὰς ἀνοησίας. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ φίλος μου δὸν Πέτρος δὲ Βάργας ἔκαμε τὸ θαῦμα τοῦτο. Τί δαίμονας αὐτὸς ὁ δὸν Πέτρος! Σὲ βεβαιῶ, ὅτι μὲ ἐκπλήττει. Δὲν ἐπερίμενα νὰ ἦνε τόσο προχωρημένη ἡ ὑπόθεσις.

— Ἀλλὰ δὲν εἶνε ὁ δὸν Πέτρος δὲ Βάργας, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ.

— Καὶ ποῖος εἶνε λοιπὸν;

Ἡ Πεπίτα ἠγέρθη ἐκ τοῦ καθίσματος τῆς καὶ ἐπορεύθη μέχρι τῆς θύρας. Τὴν ἠνωῖζε, παρετήρησε μήπως ἤκουέ τις ἔξωθεν, τὴν ἐπανέκλεισεν, ἐπλησίασε κατόπιν τὸν Ἐπίτροπον, καὶ ὅλους περιλύπος, διὰ φωνῆς τρεμούσης, δακρυροοῦσα, εἶπε σχεδὸν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος:

— Ἀγαπῶ μανιωδῶς τὸν υἱόν σου.

— Ποῖον υἱόν; Διέκοψεν ὁ κύριος Ἐπίτροπος, ὅστις οἶονε δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν ἀκοήν σου.

— Ποῖον υἱόν; Χάνομαι· ἀγαπῶ μέχρι παραφροσύνης τὸν δὸν Λουδοβίκον.

Ἡ κατάπληξις, ἡ μᾶλλον περίλυπος ἐκπληξις ἐξωγραφῆθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀθώου καὶ ἀφωσιμένου ἱερέως.

Ἐπῆλθε στιγμὴ σιγῆς. Ἐπειτα ὁ Ἐπίτροπος εἶπεν;

— Ἀλλ' αὐτὸς εἶνε ἔως ἀνευ ἐλπίδος. Ἐρως ἀδύνατος. Ὁ δὸν Λουδοβίκος δὲν θὰ σὲ ἀγαπήσῃ.

Διὰ μέσου τῶν δακρύων, ἅτινα ἐθόλωσαν τοὺς ὤφθαλμοὺς τῆς Πεπίτας, ἔλαμψεν ἀκτὶς φωτός. Τὸ ὥραϊον καὶ δροσερὸν στόμα τῆς, τέως συνεσπασμένον ὑπὸ τῆς θλίψεως, διηνοιχθὲ μετὰ γλυκύτητος, ἐπιτρέπων τὴν θέαν τῶν μαργαριτωειδῶν ὀδόντων τῆς, καὶ ὑπομειδιδῶν.

— Μὲ ἀγαπᾷ, εἶπεν ἡ Πεπίτα, δι' ἐλαφροῦ καὶ κακῶς ὑποκρυπτομένου τό-

νου εὐαρεσκείας καὶ θριάμβου, ὅστις ἐπεκάθητο τοῦ πόνου καὶ τῶν ἐνδοιασμῶν τῆς.

[Ἐπεται συνέχεια]. ΑΝΤ. ΦΡΑΒΑΒΙΛΗΣ.

A. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΔΙΑ ΤΡΙΑ ΡΟΥΒΛΙΑ

[Τέλος]

Εἶχεν ἤδη πωλήσει τὰ πάντα καὶ δὲν ἀπελείπετο αὐτῷ, ἄλλο τι ἢ ἡ καλύβη του καὶ αὐτὴ καταρρέουσα καὶ ἀπογυμνωμένη, ὅτε ἡ Θεῖα Πρόνοια ἐπῆλθεν ἐπίκουρος αὐτῷ χάριν τῆς λιμοκτονούσης συζύγου καὶ τοῦ τέκνου του.

Πρῶτον τινὰ εἰσῆλθεν εἰς τὴν καλύβην τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ χωρίου ὅπως τῷ ἀναγγεῖλη, ὅτι ἡ ἀναλαβούσα τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Λ* εἰς Σ* σιδηροδρόμου ἑταιρία, ὥρισεν αὐτῷ τὸ ποσὸν τριῶν κόντα τριῶν ρουβλίων ὡς ἀμοιβήν, διότι ἡ γραμμὴ προσεγγίζουσα τὸ χωρίον Μ* θὰ διήρχετο ἔμπροσθεν τῆς καλύβης του, καὶ ὅτι τῇ συστάσει αὐτοῦ τοῦ δημογέροντος τῷ παραχωρεῖται ἡ θέσις τοῦ ὁδοφύλακος εἰς τὴν παρὰ τὴν καλύβην τοῦ ἀνεγερθησομένην σκοπιάν, μὲ μνηστῆρον μισθὸν δώδεκα ρουβλίων.

Ἡ εἰδησις αὕτη μεγάλως ἐχαροποίησε τὴν Ἀγραφέναν.

Ὁ Κάρπος κεκλιμένῃ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐθεώρει τὸν δημογέροντα, κάτωθεν τῶν ὀφρύων του. Ὁ δημογέρων ἀρεσθεὶς νὰ λάβῃ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Κάρπου ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ μετέβαλλε διαγωγὴν, ἐχαίρεισε καὶ ἀπῆλθε.

Τὸ προσεχὲς ἔαρ ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Λ* εἰς Σ* σιδηροδρόμου, καὶ ἡ ἐπιχωματώσις προέβαινε γιγαντιαίως βήμασιν. Ὁ Κάρπος ἐκὼν ἄκων ἀνέλαβεν ἐργασίαν ὡς ἀπλὸς ἐργάτης μὲ ἡμερομίσθιον 30 καπῆκια. Ἀλλ' αἱ ἀποδοχαὶ αὗται ἡσαν ἡκίστα ἐπαρκεῖς πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του, ἡδυνάμενης ἤδη κατὰ τὸν ἄτομον. Ταῦτα βλέπουσα ἡ ἀτυχὴς Ἀγραφένα ἀπεφάσισε, καίτοι δὲν ἦτο ἐξοικειωμένη, νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐργασίας καὶ ἔλθῃ ἐπίκουρος πρὸς τὸν συζυγὸν τῆς, προσθέσασα εἰκοσιν ἔτι καπῆκια εἰς τὰς ἡμερησίας ἀποδοχὰς αὐτοῦ. Ἀλλ' ἂν τὸ πάθος τῆς οἰνοποσίας διετέλει ἐν ὑφέσει, δὲν ἔπαυεν οὐδὲν ἦσαν ὁ Κάρπος, ὁσάκις παρουσιαζέτο εὐκαιρία, νὰ δοκιμάζῃ τὴν τύχην του εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Καὶ δὲν ἔχανε μὲν μεγάλην ποσά, διότι δὲν εἶχεν, ἔχανε ὅμως πάντοτε. Πρὸς τὴν σύζυγόν του δὲν ἐφέρετο ἤδη ὡς πρότερον, ἀλλ' ἐκακομεταχειρίζετο καὶ ἔτυπεν αὐτὴν ἐνίοτε ὑβρίζων διὰ τῶν αἰσχροτέρων λέξεων. Ἐκείνη ὑπέμενε τὰ πάντα ἀγογγύστως, ἀλλ' ἤρξατο βαθμὴδὸν φθίνουσα καὶ μαρμαρινωμένη.

Πολλοὶ τῶν κατεχόντων γαίης ἐπ' αὐτῆς τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἐπωφελήθεντες τῆς περιστάσεως ταύτης, ἀνήγειρον παραπήγματα, οἱ μὲν ὅπως ἰδρύσας παντοπωλεῖα, χάριν τῶν ἐργατῶν, οἱ

δέ, χάριν ἄλλων παραπλησίων συμφερόντων. Καὶ οὕτω, περὶ τὴν καλύβην τοῦ Κάρπου, ἀνηγέρθησαν τρία ἐπιμήκη καὶ εὐρέα παραπήγματα, ἐν οἷς οἱ ἐργάται εὕρισκον διάφορα τρόφιμα, θερμὸν ὕδωρ διὰ τὸ τέϊον, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄσυλον κατὰ τὰς βροχερὰς νύκτας.

Ἡ πρώτη διάβασις τῆς ἀτμαμάξης ἐχαίρεισθη μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μ*. Εἶχεν ἤδη προχωρήσει περὶ τὰ τρία βέρστια πρὸς νότον μέχρι τοῦ τέρματος τῆς σιδηροστρώσεως.

Ὁ Κάρπος ἐξετέλει προσωρινῶς χρὴν ὁδοφύλακος ἀντὶ μικρᾶς ἐπιχορηγήσεως, καὶ ἦτο ὑπόχρεως νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν θέσιν του κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ἀμαξοστοιχίας. Ἀλλ' ἂν τὴν ἡμέραν ἐργάζετο, τὸ ἐσπέρας ἀποχωρῶν εἰς γωνίαν τινὰ μετὰ δύο-τριῶν ἄλλων ὁμοίων του, παρεδίδοτο μετὰ μανίας εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, αἱ διηνεκεῖς συγκινήσεις τοῦ ὁποῖου καθίστων αὐτὸν ἐνίοτε μανιώδη μέχρι παραφροσύνης, καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν καλύβην του μὲ κενὰ θυλάκια. Ἡ δυστυχὴς Ἀγραφένα οὐδ' ἐτόλμα κἂν νὰ τῷ παραπονεθῇ, διότι οὗτος ὡς μαινόμενος ἐπετίθετο κατ' αὐτῆς, πολλάκις δὲ συνέβαινε ν' ἀκούσωσιν οἱ γείτονες τοὺς θρήνους τῆς, οὓς αὕτη προσεπάθει νὰ καταπνίξῃ.

— Μωρὴ, τὰ δικά σου χρήματα παίζω; ὦρετο ὁ ἄθλιος.

— Ὅχι, δὲν παίζεις τὰ δικά μου; τῶν παιδιῶν σου τὸ ψωμί παίζεις, ἄθλιε! ἀπεκρίνετο ἐκείνη κλαίουσα.

Καὶ ὁ Κάρπος ἐξῆμει ὕβριν ἀποτρόπαιον καὶ ἀπῆρχετο, ὅπως ἐπανέλθῃ μετὰ τὸ μεσονύκτιον...

★

★

Ἐσπέραν τινὰ ὁ Κάρπος εὐνοηθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης ἐκέρδισε τρία ρούβλια.

Ἡ ὥρα ἦτο ἤδη λίαν προκεχωρημένη, ὅτε ἐλθὼν εἰς τὴν καλύβην καὶ εὐρὼν τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του κοιμωμένους, ἀπέθεσε τὸ χαρτονομίσμα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ κατεκλίνθη.

Τὴν ἐπαύριον ἐγερθεὶς λίαν πρωΐ, μετέβη εἰς τὴν ἐργασίαν του· ἀλλὰ καθ' ὃδὸν ἐνθυμηθεὶς τὰ τρία ρούβλια, ἅτινα εἶχε κερδίσει καὶ τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἡ Ἀγραφένα εἶχεν ἐγερθῇ τῆς κλίνης πρὸ αὐτοῦ, ἔθετο πῦρ εἰς τὴν ἐστίαν καὶ ἠτοίμασε θερμὸν ὕδωρ διὰ νὰ κάμῃ λουτρὸν εἰς τὴν θυγατέρα τῆς—βρέφος πέντε μηνῶν. Εἶχεν ἤδη καταβυθίσαι τὸ βρέφος ἐντὸς ξυλίνης σκάφης βάθους 50 % τοῦ μέτρου ὅτε ἤκουσε τὰ βήματα τοῦ Κάρπου εἰς τὴν αἴθουσαν. Οὗτος προδῆλως ἀνεζήτει τι, διότι ἤκουετο ὁμιλῶν ὡσεὶ καθ' ἑαυτὸν:

«— Τί διάβολο ἔγιναν».

Μετὰ τινὰς στιγμὰς προέβαλε τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θύρας καὶ ἠρώτησε τὴν Ἀγραφέναν «ἂν εἶδε τὰ τρία ρούβλια ποῦ ἦταν ἀπάνω στὸ τραπέζι».

— Τὰ εἶδα, ἀπεκρίθη περιδεῶς ἡ χω-

ρική, ἐκεῖ ἐπάνω εἶνε, δὲν τὰ 'πείραξε κανέναν.

Ὁ Κάρπος ἐστράφη αὖθις εἰς τὴν αἰθουσαν, ἀνεζήτησε πανταχοῦ, ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ὑπὸ τὸ ἀνάκλιτρον, ἀλλ' εἰς μὴτὴν.

— Μωρὴ ἐμένα θὰ κάμης στραβό! ἀνεκράνυγας τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὥστε ἔκαμε τὴν καλύβην νὰ τρέμη. 'Πέ μου ποῦ τᾶ-χεις, γιατί θὰ σὲ τελειώσω! "Ελα, λέγε γρήγορα! προσέθετο καὶ ἐδράξατο σκίμ-ποδός τινος.

— Μά, χριστιανέ μου, τί ἄνθρωπος εἶσαι σὺ καὶ δὲν πιστεύεις; σοῦ λέγω πῶς δὲν τὰ 'πῆρα γώ!

Ὁ μουζικός ἐμαίνετο. Αἱ τρίχες τοῦ πώγωνός του ἐκυμάτιζον ἀγρίως ἐπὶ τοῦ στήθους του. Εἶχε τὴν ὄψιν ἀποτρόπαιον, τοὺς ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας καὶ αἵματοβαφεῖς. 'Ητοιμάσθη ἤδη ν' ἀνεγείρη τὸν σκίμποδα, ὅτε ἡ 'Αγραφένα ἀπετάθη πρὸς τὸν μικρὸν Βάνια, ὅστις ἔ-παιζεν εἰς τὴν αἰθουσαν.

— Βάνια, μὴν ἐπιάσες κανένα πρᾶ-σινο! χαρτί ποῦ ἦτον ἀπάνω 'στὸ τρα-πέζι; ἠρώτησε.

Τὸ παιδίον ἔντρομον ἤδη ἐκ τῶν ἀπαι-σίων κραυγῶν τοῦ πατρός του, ἦτο συν-εσταλμένον καὶ ἤρξατο κλαυθμηρίζον, μὴ δυνάμενον νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν.

— Ποῦ εἶνε, βρέ, τὸ πρᾶσινο χαρτί; ἐπανέλαβεν ἐντονώτερον καὶ ἀγριώτερον ὁ πατήρ.

Τὸ πτωχὸν παιδίον, κλαῖον ἤδη, ἠρ-κέσθη νὰ ἐπιδείξῃ διὰ τρεμούσης χειρός τὴν θερμάστραν.

'Απαισία σκέψις διήλθε τοῦ ἐγκεφά-λου τοῦ Κάρπου. «Μὴν τὰ ἔκαψε!» διε-λογίσθη καὶ ἐγένετο ἔξω φρενῶν.

'Εδραμε δίκην ἄρκτου πρὸς τὴν θερ-μάστραν, ὡς ἂν ἤθελε νὰ σώσῃ τὸ χαρ-τονόμισμα ἐκ τῆς ὀλοκαυτώσεως διὰ τῆς σπουδῆς του. Αἰφνης ἔστη ὡς ἐνός, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους ἐπὶ μα-κροῦ τινος τεμαχίου πρασίνου χάρτου, κειμένου ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς θερμάστρας σι-δηροῦ ἐλάσματος.

— Ποιός! ἐσὺ τῶκαψες, βρέ; !.. ἐφώ-νησεν ἔξω φρενῶν.

Τὸ παιδίον ἤρχισε νὰ κλαίῃ γοερῶς καὶ ἔσπευσε, κακὰ προσιωνιζόμενον, νὰ καταφύγῃ ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς μητρός του.

'Αλλ' ὁ παράφρων ἤδη καταστάς Κάρ-πος, κατέφθασεν αὐτὸ ὀλίγα βήματα πρὸ τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος καὶ ἀρπάσας τὸ δυστυχὲς παιδίον διὰ τῶν κρατερῶν αὐτοῦ χειρῶν, ἀνύψωσεν ὑπὲρ τὴν κεφα-λήν του καὶ ἐκτύπησεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τοί-χου κατὰ κεφαλῆς τοσοῦτον δὲ σφοδρὸν ἦτο τὸ κτύπημα, ὥστε τὸ τελαίπωρον παιδίον ἐξέπνευσεν αὐθωρὶ θρασυθέντος τοῦ κρανίου του.

'Η 'Αγραφένα ἀκούσασα τὸν κρότον καὶ ἀντιληφθεῖσα τῆς φονικῆς πράξεως τοῦ συζύγου της, ἠγέρθη αὐτομάτως καὶ

ἐγκαταλιποῦσα τὸ βρέφος ἐν τῇ σκάφῃ, ἔδραμεν ἔξω τοῦ κοιτῶνος.

Εἰς τὴν θῆκαν τοῦ αἰμοφύρτου καὶ ἐκ-τάδην κειμένου υἱοῦ της ἀνετριχίασε καὶ ἔβαλε διάτρονον κραυγὴν.

— Θηρίον! Τί ἔκαμες !.. ἐπρόφθασε νὰ εἶπῃ καὶ ὤρμησε κατὰ τοῦ συζύγου της ὡς λυσσαλέα τίγρις, κατασχιζούσα αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

'Αλλ' ἐν ἀκαρεῖ, ἀναμνησθεῖσα τὸ ἐν τῇ σκάφῃ ἐγκαταλειφθὲν βρέφος, ἔδραμεν ἔκ-φρων εἰς τὸν κοιτῶνα.

Στιγμαὶ τινες παρήλθον καὶ νέα κραυγὴ σπαρκατικώτερα ἀντήχησε. Τὸ βρέφος κα-τόπιν ἀπελπίδων τινῶν καὶ ματαίων προσπαθειῶν εἶχε πνιγεῖ ἐν τῷ ὕδατι. 'Εκυψεν ἡ 'Αγραφένα ἀνήγειρεν αὐτό, ἀλλ' ἦτο ἤδη ἄπνουν.

Ὁ Κάρπος, ἰστάμενος τέως προσηλω-μένους ἔχων τοὺς ἀπλανεῖς ὀφθαλμοὺς του ἐκεῖ που εἰς μίαν γωνίαν, ἀφπνίσθη ἐκ τῶν κραυγῶν καὶ θρήνων τῆς συζύγου του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα.

'Η ἀποτρόπαιος θεὰ τοῦ πτώματος καὶ τοῦ ἐτέρου τέκνου του ἐπὶ μᾶλλον παρώξυνεν αὐτὸν καὶ ὁ μουζικός ἀφίκετο εἰς τὸ ζενίθ τῆς παραφροσύνης του. 'Ε-βαλε μνηκυστὸν ἀγρίου θηρίου καὶ δραξά-μενος πελέκεως κατέφερε σφοδρὸν κτύ-πημα κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς συζύγου του καὶ διέσχισεν αὐτὴν εἰς δύο...

'Η αἰθούσα ἦτο ἤδη πεπληρωμένη ἐκ τῶν προσδραμόντων γειτόνων, οὓς προ-σείλκυσε αἱ ἀλλεπάλληλοι κραυγαί.

'Ενώπιον τοῦ φρικώδους τοῦτου θεά-ματος ἴσταντο ὡς κεραυνόπληκτοι.

Αἰφνης ἐκ τοῦ κοιτῶνος ὤρμησεν αἰ-μοσταγῆς ὁ παράφρων Κάρπος. Τοσαύτη ἦτο ἡ κατάπληξις καὶ ἡ φρίκη τῶν πα-ρισταμένων, ὥστε οὐδεὶς ἐκινήθη ὅπως κρατήσῃ αὐτόν. 'Αλλ' ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ εἶδον τὰ δύο πτώματα, ὑψίστη φρίκη κατέλαβεν αὐτοὺς καὶ ἀπέ-στρεψαν τὸ πρόσωπον.

Ὁ παράφρων ἐξελθὼν τῆς καλύβης πε-ριέφερεν ἀσκόπως τὸ ἐξηγριωμένον βλέμ-μα του, ἐφορμήσας δὲ ἀνῆλθε καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς συστρέφων σπασμωδικῶς τὴν κεφαλὴν του ὥσει ἀ-νέμενέ τι.

Ὁξὺς συριγμὸς ἀντήχησε καὶ ἡ ἀτμά-μαξα ἐφάνη ἐρχομένη.

Δὲν ἀπεύχεν ἤδη πλέον τῶν τριάκοντα μέτρων ὅτε καὶ δευτέρος ἀντήχησε συ-ριγμὸς, ὀξύτερος καὶ διαρκέστερος.

Ὁ μηχανικός ἰδὼν τὸν ὁδοφύλακα μα-κρόθεν, δὲν ἐκράτησε τὴν μηχανήν, διότι ὑπέθετεν ὅτι οὗτος θὰ κατήρχετο παρα-χρῆμα τῆς γραμμῆς, ἀλλ' ὅτε πλησιάσας εἰς μικρὰν ἀπόστασιν καὶ βλέπων τὸν ὁ-δοφύλακα ἰστάμενον ἔτι εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἠθέλησε νὰ κρατήσῃ αὐτήν, ἦτο ἤδη λίαν ἄργα...

'Η ἀτμάμαξα διήλθεν ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Κάρπου καὶ κατεσύντριψεν αὐτόν.

Δεκαετὲς μεῖράκιον εἶδεν ἐκ τοῦ πα-ραθύρου τῆς καλύβης τὰ διατρέξαντα

ἦτο ὁ μόνος μάρτυς τῆς φρικώδους ταύ-της σκηνῆς.

Προσῆλθεν ἡ ἐξουσία καὶ ἀνέκρινε τὸ μεῖράκιον.

— Καὶ διατί τὸ τέρας αὐτὸ προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἠρώτησεν ὁ ἀνα-κριτής.

— ΔΙΑ ΤΡΙΑ ΡΟΥΒΑΙΑ! ἀπεκρίθη τὸ μεῖράκιον.

ΤΕΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐ-ποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-ρημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομη-τῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθή-σωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔ-τος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των ἐγκαίρως, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθῆναις καὶ ταῖς ἐ-παρχίαις ἀναεοῦντας ἡ νεωστὶ ἐγ-γραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ^α τοῦ συνεργάτου ἡμῶν Αἰσώπου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ ὀραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου Ἀρρίνου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ^α καὶ τὸν ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400 σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡ-μῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Εὐκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ»

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑβδομά-δος δυνάμεθα νὰ παρασχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν ἡμῶν τὸν Α' Τόμον (3^η περιόδου) τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δρασμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς οὗσης δρ. 10 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκό-νες, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφίαι, Μουσικαὶ Ἐπιθεω-ρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά, Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Εντυπώσεις καὶ Ποιήσεις τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας, διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάστησαν οἱ ἐγκρι-τώτεροι τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστῶ-μεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστάσις τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Πα-ναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔ-τος καὶ δι' ὅ,τι δῆποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐ-κλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

1. Τὸ ρωσσικὸν χαρτονόμισμα τῶν τριῶν ρουβλίων εἶνε χρώματος πρασίνου.